

Nedan redovisas de mest relevanta delarna av ventileringen mellan Peter Hallberg och John Järvenpää. Hallberg opponerar på Järvenpää som skrivit magisteruppsatsen Den politiska korrekthetens teori och praktik. Själva kursen är en internetbaserad d-kurs i sociologi vid Lunds universitet. Följande konversation är ordagrant återgiven från examinationen på nätet, som ägde rum mellan den 2-7 juni 2005. (Hallberg skrev vissa av sina svar med versaler.)

Peter: John visar även på att Friedmans tes bygger på efterhandskonstruktion, vilket ger att politisk korrekthet är icke tidsbundet.

John: Jag säger snarare att själva begreppet politisk korrekthet är en efterhandskonstruktion på samma sätt som exempelvis Freuds olika begrepp om mänskliga beteenden är efterhandskonstruktioner. Att begreppslicgöra fenomen är en viktig uppgift för vetenskapen. Om något är en efterhandskonstruktion så ger det med inte med automatik att det också är icke-tidsbundet. Arnstsbergs och Dahlstedts syn på politisk korrekthet är också efterhandskonstruktioner men de menar det vara ett mera samtida fenomen då vänsterliberala åsikter ju är moderna så att säga. Jag visar att politisk korrekthet är icke-tidsbundet genom att synliggöra dess (värde)neutralitet och peka på att det är ett maktinstrument som kan användas av vilken ideologisk förkunnare som helst.

Peter: John framhåller att politisk korrekthet kan ses som en metod, då det kan användas för att argumentera för eller emot en åsikt. På så vis kan man försvara , främja och sprida åsikter som anses ”goda”.

John: Utifrån tre av forskarnas synsätt anser jag mig visa att politisk korrekthet kan ses som en metod i vilken ingår följande komponenter: moralisering, associering, positionering, begreppsmisbruk och undvikande av sakfrågan. Dessa leder till en dikotomisering av en sociala världen. När är det gäller att främja och sprida åsikter som "anses" goda bör det enligt min mening framhållas att detta goda är något som har definierats av inflytelserika krafter, i detta fallet svenska staten och riksdagspartierna.

Peter: Vad jag däremot inte håller med om är det som står i den förklarande texten, att politisk korrekthet återfinns i sammanhang som subkulturer, samfund osv... I mindre ”sällskap” som religiösa samfund eller fängelseinterner, som John tar som exempel, handlar det väl snarare om socialisering där man konstruerar sin egen verklighet (Berger och Luckmann).

John: Jag kan hålla med dig om att denna punkt om pk i mindre sammanhang kan framstå som tunn och jag säger/antyder i uppsatsen att det borde utvecklas men att det inte finns tid för det. Visst är Berger/Luckmanns konstruktion av den sociala verkligheten tillämplig. Men utifrån mitt resonemang om dikotomisering av den sociala världen anser jag att pk-begreppet är lika relevant.

Peter: HÄR HÅLLER JAG INTE RIKTIGT MED DIG. JAG TYCKER ATT DU MED STOR TYDLIGHET VISAR ATT POLITISK KORREKTHET ÄR STARKT KNUTET TILL ETABLERADE OCH STARKA INSTITUTIONER I SAMHÄLLET OCH DÄRFÖR HÅLLER JAG INTE MED DIG ATT SAMMA FÖRHÅLLANDE SKULLE GÄLLA I DET LILLA SAMMANHANGET.

John: Som sagt, jag skrev att det kan verka tunt. Vilket beror på att Friedman själv inte har utvecklat sitt resonemang tillräckligt på denna punkt (hans alster är ju ett manus som jag tagit del av; han har även godkänt min analys av honom).

Peter: Det teoretiska perspektivet att utgå från kunskapssociologin, Berger och Luckmann, är intressant och relevant för ämnet. Bourdieu nämns längre fram i texten, men även hans teorier rörande habitus, fält och kapital skulle kunna vara intressant. John har valt Berger och Luckmann för uppsatsen men utöver det som nämns i metodkapitlet så återkommer inte teorin något mer i texten. Det finns ingen röd tråd utifrån teorin och det finns inte heller någon återkoppling till det teoretiska perspektivet i analysen, sammanfattningen eller slutdiskussionen.

John: Mitt användande av Berger och Luckmann ska främst förstås utifrån den kunskapssociologiska aspekten, som ju deras teori tar upp. Detta handlar om att titta på den kontext i vilken kunskap produceras, de sociala förhållandena och hur dessa påverkar såväl samhällets medborgare som den enskilde forskaren.

Peter: I nästa stycke, ”Ideologisk hegemoni visavi paradigmatteorin”, ställer jag mig lite frågande till varför John lyfter in en ny teori, vad tillför detta och vad är syftet? Jag ser inget samband mellan detta stycket och uppsatsen syfte, så jag ställer mig frågande till om det behövs.

John: Om jag inte missminner mig så knyter jag paradigmatteorin till Berger och Luckmans kunskapsteori då jag anser de båda har vissa likheter. Möjligen litet tendentiöst men jag tycker mig argumentera rekorderligt för detta.

VAD JAG MENAR ÄR ATT JAG INTE RIKTIGT TYCKER ATT DET TILLFÖR NÅGOT NYTT TILL SYFTET, ALTERNATIVT ATT DU FLYTTAR DET TILL TEORIKAPITLET SÅ ATT DET BLIR ETT SAMMANHANG. ALTERNATIVT ATT DU ENBART TAR HÄNSYN TILL BERGER OCH LUCKMANN FÖR DÅ FÅR DU ETT TYDLIGARE SAMMANHANG.

Peter: I kapitel 5, Resultatredovisning del II, fortsätter John att presentera fortsatta exempel på politisk korrekthet. Exempelen är bra, men jag ställer mig ändå frågande till varför. Jag upplever att de inte tillför något nytt till uppsatsen, detta har redan sagts eller redovisats tidigare i uppsatsen.

John: Som jag noterar i detta avsnitt så vill jag fördjupa maktaspekten av den politiska korrektheten. Du tycks delvis ge mig rätt då du skriver: "Det enda undantaget som jag ser som en vidareutveckling av tidigare resonemang är diskussionen om politisk korrekthet och demokrati."

SKULLE DU MÖJLIGEN KUNNA VÄVA IN DESSA EXEMPEL I KAPITLET INNAN OCH FOKUSERA PÅ RESONEMANGET OM POLITISK KORREKTHET OCH DEMOKRATI.

Peter: Här och var kommer det även in egna åsikter. I exempelvis femte stycket på sidan 31 diskuteras begreppet demokrati och att politikerna ska utgå från folkmajoriteten. I slutet av det stycket står enligt följande: ”Givetvis ska detta ske så att hänsyn tas till minoriteter, till exempel svaga, sjuka och handikappade. Människovärdet får alltså inte åsidosättas”. Jag håller visserligen med om att det ska vara så (min egen personliga åsikt), men det är trots allt ett subjektivt påstående. Om det är så att en majoritet av folket vill åsidosätta dessa svaga grupper så är ju även det ett utfall av demokrati, folkstyre.

En av meningarna med den moderna demokratin, från upplysningstiden och särskilt tiden efter andra världskriget, är att rätten till liv ska respekteras. Detta (jämlikhets)ideal är något som exempelvis en av världens främsta demokratiteoretiker Robert A Dahl dryftar i sin bok Demokratin och dess antagonister. Han anger ett exempel där t o m demokratins motståndare inte anser det vara relevant att lyfta fram exempel om barnarbete som något att rösta om (pocketupplagan s 216-217). Parentetiskt kan nämnas att även invandringskritiker såsom Janne Milld har framhållit i boken Försvara demokratin från 1997, att även om en majoritet skulle rösta för att ta livet av andra människor så får detta inte tillåtas. Jag menar att det inte är någon överhängande risk för att någon demokratisk stat skulle initiera röstning i denna sorts frågor.

Peter: LÄGG TILL EN FOTNOT MED HÄNVISNING DAHL ELLER MILLD SÅ ÄR DET OKEJ FÖR MIG

Peter: ENLIGT ”INSTRUKTIONERNA” SKULLE UPPSATSEN VARA PÅ CA 25 SIDOR MED 1,5 PUNKTERS RADA VSTÅND OCH DÅ BLIR DIN UPPSATS FÖR LÅNG. MEN DET TYCKER JAG INTE GÖR NÅGOT MEN DET KAN VARA PÅ SIN PLATS ATT MOTIVERA DET LITE MER.

John: Flera av d-uppsatserna i föreliggande kurs överskrider 25 sidor. Får jag anmärkning på denna punkt kan en variant vara att göra en bilaga av hela slutdiskussionen.

Peter: Sammanfattningsvis ställer John upp den politiska korrekthetens logik, som bygger på politisk korrekthet som åsikt respektive metod och att det däremellan finns ett samspel. Genom en dikotomiseringsprocess skapas en ”övertag” vars konsekvenser blir följande. Övertag i diskussioner, elitistisk hållning, monopol på sanningen, hämmande av dialogen, yttrandefriheten begränsas och demokrati blir en fråga om attityder.

Peter: Uppsatsen ger delvis svar på uppsatsens syfte. Jag tycker att John lyfter fram vad den politiska korrektheten är för slags fenomen. Vad jag saknar är en teoretisk fördjupning, som ger förklaring och stöd för slutsatserna i uppsatsen.

John: Här tar jag gärna emot synpunkter på vad du menar med teoretisk fördjupning. Jag ser det vara svårt att väva in alltför många nya teorier i uppsatsen då jag ju vill röna ut vad olika forskare anser om fenomenet politisk korrekthet. Ska jag nu i efterhand knyta an till exempelvis Bourdieu eller Foucault om hur makt skapas blir det kanske litet efterhandskonstruerat, såsom jag ser på saken. Är nyfiken på vad examinatoren anser om denna punkt.

Peter: DET ÄR VISSERLIGEN INTE OVANLIGT ATT MAN FÅR HOPPA LITE FRAM OCH TILLBAKA OCH GÖRA EFTERKONSTRUKTIONER VAREFTER UPPSATSEN VÄXER FRAM. DU BEHÖVER INTE TA IN FLER TEORIER, JAG TYCKER ATT DET SKULLE RÄCKA MED ATT ÅTERKOPPLA TILL BERGER OCH LUCKMANN NÄR DU EXEMPELVIS REDOGÖR FÖR "DEN POLITISKA KORREKTHETENS LOGIK". OM DU I EFTERHAND ANSER ATT TEORIN STÄMMER ÖVERENS MED EXEMPELVIS BOURDIEU TYCKER INTE JAG DET ÄR FEL ATT LÄGGA TILL DET I EFTERHAND, DET SKULLE GE LITE MER DJUP.

John: Jag ska höra vad examinatoren säger om detta. Kanske är det rimligt att väva in Berger/Luckmann i modellen.

Peter: Slutligen återstår kapitel 7 Slutdiskussion. Här har John konstaterat en viktig iakttagelse som är viktigt att belysa, att politisk korrekthet ytterst handlar om att skapa kontroll och upprätta ideologisk hegemoni. Tyvärr kommer detta konstaterande i slutet av ett stycke som jag uppfattar enbart är ett försvar av rätten att få ha avvikande åsikter i förhållande till det som är politiskt korrekt. Tyvärr tillför inte detta något nytt till uppsatsens syfte, dessutom är stora delar en upprepning av vad som redan har diskuterats tidigare i uppsatsen.

John: I en slutdiskussion burkar det vara acceptabelt att få lyfta fram litet egna ståndpunkter. Att erinra om rätten att få yttra sig anser jag vara nödvändigt i den politiska korrekthetens tidevarv. Som framgår av texten är jag inte ensam om att framkasta denna ståndpunkt, och jag gör det bl a utifrån ett historiskt perspektiv med hänvisning till Mills snarare än utifrån ren subjektivitet (även det finns med).

Peter: DET ÄR HELT RIKTIGT ATT DET ÄR OKEJ MED EGNA ÅSIKTER I SLUTDISKUSSIONEN OCH DET STÄMMER ÄVEN ATT DU INTE ÄR ENSAM OM DETTA. JAG HÅLLER DESSUTOM MED DIG. VAD JAG OPPONERAR MIG EMOT ÄR ATT JAG INTE TYCKER ATT DETTA HAR MED SYFTET ATT GÖRA. JAG SKULLE HELLRE SE ATT DU LYFTER FRAM PÅ VILKET SETT AVVIKANDE ÅSIKTER FRÅN POLITISK KORREKTHET GER NEGATIVA KONSEKVENSER FÖR DEN SOM KRITISERAR.

John: Syftet är att röna ut vad politisk korrekthet är för ett slags fenomen. Jag har kommit fram till att dikotomisering är en grundstomme i detta (något du gett kredit för, Peter). Och det detta jag argumenterar för i slutdiskussionen.

Peter: John tenderar att fastna på den specifika nivån, mångkulturalism. Jag skulle gärna se att han bortser från det specifika och lyfter frågan/problemet upp på en generell nivå. (se Becker, "Tricks of the trade").

John: Som jag framhåller i uppsatsen så belyser jag pk i förhållande till mångkulturalismen. Jag förstår därför inte riktigt vad du menar med att lyfta frågan/problemet till en generell nivå. Vad handlar Beckers bok om?

BECKER ÄR EN METODBOK OCH DÄR FINNS ETT BRA EXEMPEL PÅ HUR MAN GÅR FRÅN SPECIFIK NIVÅ TILL GENERELL NIVÅ. FÖRSÖK ATT FÖRKLARA POLITISK KORREKTHET UTAN ATT ANVÄNDA DIG AV DET SPECIFIKA, DVS.

MÅNGKULTURALISM, FEMINISM ELLER ANDRA EXEMPEL SOM DU ANVÄNDER. MED ANDRA ORD VAD KÄNNETECKNAR FENOMENET POLITISK KORREKTHET. DET SKULLE KUNNA VARA EN VIDAREUTVECKLING AV DIN MODELL "DEN POLITISKA KORREKTHETENS LOGIK", VILKET JAG SKULLE SE SOM MYCKET INTRESSANT.

John: Här tycks du ha missuppfattat hela poängen. Politisk korrekthet på den makronivå jag beskriver måste studeras i förhållande till en ideologi (det går förvisso även att studera huruvida enskild fråga såsom kärnkraftsfrågan har varit präglad av pk eller ej). I samtiden är mångkulturalismen och feminismen utmärkta ideologier för mitt ändamål härvidlag.

Peter: Helhetsintrycket är att uppsatsen är bra skriven, välformulerad och ämnet är aktuellt och intressant, men jag upplever det som om den inte är riktigt klar. På något vis känner jag det som om slutklämmen saknas.

John: Jag kan delvis hålla med att det finns arbete kvar att göra när det gäller att reda ut pk-fenomenet, vilket jag även noterar i början av min sammanfattning. Men på det stora hela anser jag mig ha gjort ett bra försök. Min stilla undran till dig Peter är: Hur hänger ditt intryck av att uppsatsen inte är "riktigt klar" ihop med följande som du har skrivit?:

"Jag tycker att uppsatsen är bra skriven och den är lätt att läsa. Jag tycker att ämnet, politisk korrekthet, växer i intresse för varje sida man läser och dess innebörd blir mer tydlig ju längre in i uppsatsen man kommer. Var först lite frågande till ämnet men efter att ha läst en bit in i uppsatsen förstod jag författarens intresse för politisk korrekthet. Det är även ett sociologiskt mycket intressant ämne. Jag tycker att det är bra att John har valt att titta på hur etablerade forskare har använt sig av politisk korrekthet och de argument som de framhåller, det är även bra att ta med Dahlstedt som har en avvikande åsikt. [---] I sammanfattningen redogör John för sina iakttagelser. John konstaterar att politisk korrekthet är ett faktiskt fenomen, och att detta kan delas upp i åsikter och metod, detta leder i sin tur till associativa tankekedjor. Politisk korrekthet handlar ytterst om kontroll över samhället och att det i sin helhet är ett tecken på dikotomisering. Jag tycker att John har sammanfattat resonemanget på ett riktigt sätt och har genom det lyft fram begreppen för politisk korrekthet. Modellen över "den politiska korrekthetens logik" ger en tydlig bild av fenomenet, och jag tycker att den är mycket bra i sin utformning. Modellen ger en bild av hur politisk korrekthet är uppbyggd och vad dess konsekvenser blir, tillsammans med diskussionerna tidigare i uppsatsen och de konkreta exemplen, ger det en tydlig helhet."

Peter: JAG UTTRYCKTE MIG KANSKE LITE KLUMPIGT I MITT ORDVAL. JAG UPPLEVDE ATT UPPSATSEN SLUTADE TVÄRT OCH ATT JAG VILLE LÄSA MER... SKULLE GÄRNA SE ETT LITET AVSLUT DÄR DU LYFTER FRAM NYA FRÅGESTÄLLNINGAR SOM UPPSATSEN GETT UPPHOV TILL, ELLER NYA TEORETISKA INFALLSVINKLAR SOM DU INTE HAFT MÖJLIGHET ATT TA UPP. PÅ SÅ VIS SKULLE DU KUNNA KNYTA IHOP UPPSATSEN OCH FÅ ETT NATURLIGT AVSLUT SOM HÄNGER SAMMAN MED RESTEN AV TEXTEN.

Jag har inte fått någon djupare respons på min slutdiskussion. Är lite nyfiken på hur du tycker att jag argumenterar för den dikotomiseringsprocess jag beskriver?

Peter svarade: SOM JAG SAGT OVAN SÅ SER JAG HELLRE SE ATT DU LYFTER UR EXEMPLEN I SLUTDISKUSSIONEN OCH LYFTER FRÅGAN OM POLITISK KORREKTHET PÅ EN GENERELL NIVÅ OCH BELYSER DE RESULTAT SOM DU FAKTISKT HAR FÅTT FRAM OCH SOM DU REDOVISAR PÅ ETT MYCKET BRA SETT I "DEN POLITISKA KORREKTHETENS LOGIK", BYGG VIDARE PÅ DETTA ISTÄLLET. OM DU ÄNDÅ VILL HA KVAR EXEMPLEN OCH SKAPA DEN REAKTION, SOM JAG ANTAR ATT DU ÄR UTE EFTER, SKULLE JAG HELLRE LYFTA FRAM VILKA KONSEKVENSER POLITISK KORREKTHET FÅR FÖR TRYCKFRIHETEN OCH DET FRIA ORDET I SAMHÄLLSDEBATTEN. DÅ FÅR DU BÅDE EN BRA SLUTKLÄM PÅ UPPSATSEN OCH FÖRHOPPNINGSVIS EN REAKTION I DET POLITISKT KORREKTA ETABLISSEMANGET.

John svarar: Jag skulle lika väl kunna använda dina tidigare pläderanden för att införliva Begrer/Luckmann mera i uppsatsen, och införliva deras teori i denna slutdiskussion för att visa på hur kunskap produceras och bevaras i ett samhälle. (Kanske gör jag också det efter examinatorns kommentar.) Du undviker min fråga då du inte svarar på om jag argumenterar väl för min tes om dikotomiseringsprocessen. Att svara på den sortens frågor ingår i instruktionerna för seminariet/opposition.

Examinator Göran Djurfeldts kommentar

Hej John och Peter,

Jag ber att få tacka för en utmärkt opposition. Du har verkligen jobbat och gjort en mycket bra och konstruktiv kritik av Johns uppsats!

Vad gäller uppsatsen måste jag komma med följande tråkiga besked: Uppsatsen måste underkännas av formella skäl. Den omfattar 55 sidor med enkelt radavstånd, dvs. mer än dubbelt så mycket som anges i kriterierna för uppsatsexamination. Jag kan inte göra en rättvisande bedömning av arbetet inom den tidsmässiga ram som jag förfogar över.

Jag föreslår därför att du John utnyttjar de många konstruktiva synpunkter du fått av Peter och gör en radikal förkortning av uppsatsen. Utan att ha mer än bläddrat i uppsatsen förefaller mig Peters idé om att du koncentrerar dig på politisk korrekhet som generellt fenomen att vara ett sätt att göra detta.

Jag skickar ett omdöme till dig med kopia till din handledare. Hon hjälper dig i den fortsatta arbetsprocessen och avgör när det är dags att på nytt lämna in uppsatsen.

Vänliga hälsningar,
Göran

Järvenpääs svar på underkännandet:

Detta måste innebära att flertalet uppsatser kommer att underkännas, bl a Pia Dolans och Henriks Ekströms vars uppsats är 59 sidor lång. Som framgår av mitt svar på Peters opposition kan jag tänka mig att korta uppsatsen, bl a genom att göra bilagor av vissa resonemang. Såvitt jag förstår räknas bilagor inte som "riktiga" sidor.

Detta blir mitt sannolikt mitt sista inlägg på forumet såvida inte examinatorn svarar på min fråga: om jag förkortar uppsatsen, vilket jag föreslagit i mitt andra svar, ändras läget då?

Jag vill passa på att notera att det är mycket märkligt att en examinator mitt under pågående seminarium, då det är tre dagar kvar, går in och bryter (genom sitt underkännande), i synnerhet som jag i ett av mina svar klargjort att jag kan tänka mig att korta uppsatsen. Examinatorns agerande är också anmärkningsvärt med tanke på att ingen annan examinator har gått in och underkänt på den grund som han har gjort, trots att det finns flera uppsatser som är alldeles för långa.

Examinatorn skriver i sitt inlägg att han överlämnar mitt ärende till handledaren. Vem som är min handledare har jag ingen aning om då det uppstod kraftig oenighet mellan oss, vilket ledde till att vi gick skilda vägar. (Jag valde att ändå gå upp med uppsatsen med avsikten att få sakliga och logiska invändningar på den.) Min "handledare" då var Margareta Nilsson-Lindström. Ni får här ta del av konversationen mellan mig och henne och avgöra vem som gick segrande ur polemiken. **Notera att hon inte hade något att säga om uppsatens längd, vilket alltså nuvarande examinatorn anger som skäl för att underkänna.**

"Hej Margareta,

Har nu sovit på saken och översänder dig en något mer utförlig kritik av de synpunkter du skickade mig igår. Det finns fler invändningar men jag nöjer mig med dessa.

Du skriver: "Jag har nu läst igenom dina dokument och min viktigaste invändning är att din frågeställning inte är tillräckligt förankrad i sociologisk litteratur. Varken teoretiskt eller metodiskt är kraven på ämnesmässig förankring uppfyllda. D-uppsats kräver analys av sociologisk teoribildning på området. Begrepp som makt, hegemoni, politisk diskurs ska förankras i sociologisk teori. I metodavsnittet använder du begrepp som hermeneutik och fenomenologi, var finns Gadamer eller Husserl?"

Mitt svar: Min frågeställning om vad pk är för ett slags fenomen är minst lika sociologisk som frågan om vad rasism är för slags fenomen. Pk handlar om makt och metoder som påverkar samhället och dess medlemmar, vilket helt klart ligger inom sociologins område. Att det sedan kanske inte finns så mycket sociologisk litteratur att förankra till när det gäller själva pk-fenomenet är inte så konstigt eftersom det inte finns svensk litteratur om det. Med min frågeställning torde jag bidra till att röja ny mark. För övrigt har jag använt två vedertagna sociologiska metodböcker och resonerat kring min metod, både för- och nackdelar. Om Gadamer eller Husserl nödvändigtvis måste omnämnas så gör jag givetvis det. Jag kan redogöra för och utveckla de begrepp som du nämner, särskilt Friedmans ideologisk hegemoni som jag redan diskuterar kring och som är det intressanta.

Du skriver: "I hög utsträckning relateras din frågeställning till innehåll i debattartiklar i dagspress, med undantag främst för Friedmans manus. Må så vara att en del av artikelförfattarna har professorstitel, det förändrar inte textens status som just debattartikel."

Mitt svar: Jag kan plocka fram tjugovis med godkända d-uppsatser, inklusive från Lunds universitet, där man på d-nivå analyserar debattartiklar. Min frågeställning om vad politisk korrekthet är för något kan/måste helt klart knytas till den pågående debatten eftersom det är i debatten som olika synsätt, begrepp osv framträder. Den debatt jag hänvisar till är direkt knuten till forskningen, det är vedertagen forskning som redovisas i dessa debattartiklar. Dessutom använder jag debatten för att visa på hur pk som metod

tillämpas i denna debatt, dvs som en härskarmetod. Parentetiskt kan nämnas att jag anser jag att en uteliggare kan minst lika värdefulla synpunkter som en professor.

Du skriver: "För att uppfylla kraven på en D-uppsats i sociologi måste du inta ett mer problematiserande förhållningssätt när du studerar olika samhällsfenomen. Hur och varför uppstår olika fenomen?"

Mitt svar : Jag förstår inte riktigt din invändning gällande "problematiserande". Som jag skriver i mitt uppsatsmanus är själva pk-fenomenet redan tillräckligt problematiserat varför jag vill söka reda ut detta, få ordning inom området. Å andra sidan kan det sägas att jag problematiserar och nyanserar det för-givet-tagna, nämligen den rådande uppfattningen om att det svenska samhället är rasistiskt-diskriminerande och "vitheten" i sig är ett problem. Din fråga om hur olika fenomen uppstår är något jag anser mig besvara med mitt syfte att försöka reda ut vad pk är för ett sorts fenomen.

Du skriver: "Vilken samhällssyn/människosyn är fenomenet ett uttryck för?"

Mitt svar: Om du läst mitt manus ordentligt så visar jag att pk är i sig inte uttryck för någon speciell människosyn alls, även om den åsiktsmässigt kan fyllas med i princip vad som helst. I Nazityskland var det politiskt korrekta att var emot judar medan det i dagens Sverige tycks vara pk att vara emot "svenskhet". Det skedde i båda fallen med vad makten i respektive samhällen ansåg vara goda intentioner.

Du skriver: "Hur kan fenomenet förstås utifrån sociologisk begreppsbyggnad?"

Mitt svar: Jag använder sociologisk metod för att studera ett fenomen, ett fenomen som i sig kan knytas till hur makt uppstår, skapas och bibehålls i ett samhälle. Kan det bli mer sociologiskt? Menar du att den sociologiska begreppsbyggnaden ska förstås på ett speciellt sätt, att den ska gynna en viss politisk riktning? Om så är fallet bekräftar du bara det Friedman och Rothstein kommer fram till.

Du avslutar med att jag ska lägga manuset åt sidan, ägna mig åt min nyfödda son och "fundera över om det verkligen är en uppsats du vill skriva. Om du vill det är mitt råd till dig att du omregistrerar dig på D-kursen till hösten. Följ grupphandledningen! Med kontinuerlig respons på dina texter hamnar du lättare på rätt spår."

Mitt svar: "rätt spår", skriver du. Vad innebär rätt spår? Utifrån min analys av pk är rätt spår något som fastslagits av makten, vilket inom forskningen betyder de rådande paradigmen. Kritisk sociologi handlar emellertid om att inte (okritiskt) underordna sig dessa paradigmen, särskilt inte när dessa som i detta fallet är knutna till vad också makten anser vara korrekt. Då gäller det att var extra kritisk. Som jag noterade ovan liksom i uppsatsen har sociologin idag problematiserat själva "vitheten", som anses vara ond på samma sätt som jag i uppsatsen tar upp forskning som visar att mannen anses vara ond. En sådan kollektiverande och nedvärderande problematisering är enligt min uppfattning djupt oroväckande. Att min son har råkat födas med vit hy och därför ska betraktas som ond är för mig ett problem.

Ärendet är inte avslutat och jag ser framemot dina kommentarer.

Mvh

John Järvenpää, Göteborg den 13 maj 2005"

Göran Djurfeldt har inte svarat, och mig veterligen har ingen annan av uppsatserna som varit för långa underkänts på den grunden. Jag skickade uppsatsen till Djurfeldt peronliogen ca två veckor innan seminariet började, så han borde ha fått ett hum om uppsatsens längd redan då. /John Järvenpää